

תלמוד בבלי על ספר מלכים א

ברכות לד:ב

ת"ר קידה על אפים שנאמר (מלכים א א, לא) ותקד בת שבע אפים ארץ כריעה על ברכים שנאמר מכרוע על ברכיו

מגילה כב:ב

תנו רבנן קידה על אפים שנאמר (מלכים א א, לא) ותקד בת שבע אפים ארץ כריעה על ברכים וכן הוא אומר (מלכים א ח, נד) מכרוע על ברכיו השתחוואה זו פשוט ידים ורגלים שנאמר (בראשית לז, י) הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחוות לך ארצה

שבת קה:א

רב אחא בר יעקב אמר (מלכים א ב, ה) והוא קללני קללה נמרצ"ת נוטריקון נואף הוא מואבי הוא רוצח הוא צורר הוא תועבה הוא

יבמות עו:א

מתביב רב יוסף (מלכים א ג, א) ויתחתן שלמה את בת פרעה מלך מצרים גיורי גיירה והא לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה

סוטה מז:א

שבשכר ארבעים ושנים קרבנות שהקריב בלק מלך מואב זכה ויצתה ממנו רות שיצא ממנו שלמה שכתוב ביה (מלכים א ג, ד) אלף עולות יעלה שלמה ואמר רבי יוסי בן חוני רות בתו של עגלון בנו של בלק היתה תאורתו מיהא לקללה הוי (מלכים ב ב, יט) ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדוני רואה וגו' וכי מאחר דמים רעים וארץ משכלת אלא מה טובתה

עירובין כא:ב

דכתיב (מלכים א ה, יב) וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף מלמד שאמר שלמה על כל דבר ודבר של תורה שלשת אלפים משל על כל דבר ודבר של סופרים חמשה ואלף טעמים

כתובות סב:א

ור' יוחנן אמר חדש כאן ושנים בביתו שנאמר (מלכים א ה, כח) חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו

יבמות עט:א

ומה בני מלכים כך בני הדיוטות על אחת כמה וכמה ומה גרים גרורים כך ישראל על אחת כמה וכמה מיד נתוספו על ישראל מאה וחמשים אלף שנאמר (מלכים א ה, כט) ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חוצב בהר

ראש השנה יא:א

ר' יהושע אומר מנין שבניסין נולדו אבות שנאמר (מלכים א ו, א) ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זיו בירח שנוולדו בו זיותי עולם

ראש השנה ב:ב

א"ר יוחנן מנין למלכים שאין מונין להם אלא מניסין שנאמר (מלכים א ו, א) ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זיו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל מקיש מלכות שלמה ליציאת מצרים מה יציאת מצרים מניסין אף מלכות שלמה מניסין

ראש השנה ג:א

תניא כוותיה דר' יוחנן מניין שאין מונין להם למלכים אלא מניסין שנא' (מלכים א ו, א) ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים וגו' וכתוב (במדבר לג, לח) ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי ה' וגו' וכתוב (דברים א, ג) ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש וכתוב (דברים א, ד) אחרי הכותו את סיחון וגו' ואומר וישמע הכנעני וגו'

סוטה מח:ב

משחרב בהמ"ק בטל השמיר כו':ת"ר שמיר שבו בנה שלמה את בהמ"ק שנא' (מלכים א ו, ז) והבית בהבנותו אבן שלמה מסע נבנה הדברים ככתבן דברי ר' יהודה אמר לו ר' נחמיה וכי אפשר לומר כן והלא כבר נאמר (מלכים א ז, ט) כל אלה אבנים יקרות וגו' מגוררות במגרה אם כן מה ת"ל לא נשמע בבית בהבנותו שהיה מתקין מבחוץ ומכניס מבפנים

סוטה מח:ב

משחרב בהמ"ק בטל השמיר כו':ת"ר שמיר שבו בנה שלמה את בהמ"ק שנא' (מלכים א ו, ז) והבית בהבנותו אבן שלמה מסע נבנה הדברים ככתבן דברי ר' יהודה אמר לו ר' נחמיה וכי אפשר לומר כן והלא כבר נאמר (מלכים א ז, ט) כל אלה אבנים יקרות וגו' מגוררות במגרה אם כן מה ת"ל לא נשמע בבית בהבנותו שהיה מתקין מבחוץ ומכניס מבפנים

עירובין יד:א

א"ר יוחנן אמר קרא (מלכים א ז, כג) ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסוב אותו סביב והא איכא שפתו אמר רב פפא שפתו שפת פרח שושן כתיב ביה דכתיב (מלכים א ז, כו) ועביו טפח ושפתו כמעשה כוס פרח שושן אלפים בת יכיל והאיכא משהו כי קא חשיב מגואי קא חשיב

תלמוד בבלי על ספר מלכים א

עירובין יד:א

א"ר יוחנן אמר קרא (מלכים א ז, כג) ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסוב אותו סביב והא איכא שפתו אמר רב פפא שפתו שפת פרח שושן כתיב ביה דכתיב (מלכים א ז, כו) ועביו טפח ושפתו כמעשה כוס פרח שושן אלפים בת יכיל והאיכא משהו כי קא חשיב מגואי קא חשיב

ראש השנה יא:א

ר"א אומר מנין שבתשרי נולדו אבות שנא' (מלכים א ח, ב) ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האיתנים בחג ירח שנולדו בו איתני עולם

יומא נד:א

כתיב (מלכים א ח, ח) ויראו ראשי הבדים וכתיב (מלכים א ח, ח) ולא יראו החוצה הא כיצד נראין ואין נראין תניא נמי הכי ויראו ראשי הבדים יכול לא יהו זזין ממקומן ת"ל ויאריכו הבדים יכול יהו מקרעין בפרוכת ויוצאין ת"ל ולא יראו החוצה הא כיצד דוחקין ובולטין ויוצאין בפרוכת ונראין כשני דדי אשה שנא' (שיר השירים א, יג) צרור המור דודי לי בין שדי ילין

יומא נד:א

כתיב (מלכים א ח, ח) ויראו ראשי הבדים וכתיב (מלכים א ח, ח) ולא יראו החוצה הא כיצד נראין ואין נראין תניא נמי הכי ויראו ראשי הבדים יכול לא יהו זזין ממקומן ת"ל ויאריכו הבדים יכול יהו מקרעין בפרוכת ויוצאין ת"ל ולא יראו החוצה הא כיצד דוחקין ובולטין ויוצאין בפרוכת ונראין כשני דדי אשה שנא' (שיר השירים א, יג) צרור המור דודי לי בין שדי ילין

יומא נג:ב

רבי יהודה (בן לקיש) אומר ארון במקומו נגזז שנאמר (מלכים א ח, ח) ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה והיו שם עד היום הזה

חגיגה יב:ב

זבול שבו ירושלים ובית המקדש ומזבח בנוי ומיכאל השר הגדול עומד ומקריב עליו קרבן שנאמר (מלכים א ח, יג) בנה בניתי בית זבול לך מכון לשבתך עולמים

ראש השנה יז:א

ואין זבול אלא בית המקדש שנאמר (מלכים א ח, יג) בנה בניתי בית זבול לך

ברכות ו:א

אין תפלה של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת שנאמר (מלכים א ח, כח) לשמוע אל הרנה ואל התפלה במקום רנה שם תהא תפלה

ברכות לא:א

יכול ישאל אדם צרכיו ואח"כ יתפלל כבר מפורש על ידי שלמה שנאמר (מלכים א ח, כח) לשמוע אל הרנה ואל התפלה רנה זו תפלה תפלה זו בקשה

תענית ז:ב

אנן מהכא מתנינן לה (מלכים א ח, לד) ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת וגו

תענית טו:א

ומוסיף עליהן עוד שש ואלו הן זכרונות ושופרות (תהלים קכ, א) אל ה' בצרתה לי קראתי ויענני (תהלים קכא, א) אשא עיני אל ההרים וגו' (תהלים קל, א) ממעמקים קראתיך ה' (תהלים קב, א) תפלה לעני כי יעטוף ר' יהודה אומר לא היה צריך לומר זכרונות ושופרות אלא אומר תחתיהן (מלכים א ח, לז) רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה (ירמיהו יד, א) אשר היה דבר ה' אל ירמיהו על דברי הבצרות ואומר חותמיהן על הראשונה הוא אומר מי שענה את אברהם בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה ה' גואל ישראל

חגיגה יב:ב

ומנן דאיכרי שמים דכתיב (מלכים א ח, לט) ואתה תשמע השמים מכון שבתך ערבות שבו צדק משפט וצדקה גנזי חיים וגנזי שלום וגנזי ברכה ונשמתן של צדיקים ורוחות ונשמות שעתיד להיבראות וטל שעתיד הקב"ה להחיות בו מתים

יומא לו:ב

וכן בשלמה הוא אומר (מלכים א ח, מז) חטאנו (והרשענו ומרדנו) וכן בדניאל הוא אומר (דניאל ט, ה) חטאנו (והעוינו) והרשענו ומרדנו

תלמוד בבלי על ספר מלכים א

מגילה כב:

תנו רבנן קידה על אפים שנאמר (מלכים א א, לא) ותקד בת שבע אפים ארץ כריעה על ברכים וכן הוא אומר (מלכים א ח, נד) מכרוע על ברכיו השתחואה זו פשוט ידים ורגלים שנאמר (בראשית לז, י) הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה

ראש השנה ח:

דאמר רב חסדא מלך וציבור מלך נכנס תחילה לדין שנאמר (מלכים א ח, נט) משפט עבדו ומשפט עמו מאי טעמא אי בעית אימא לאו אורח ארעא למיקם מלכא אבראי ואיבעית אימא מקמי דליפוש חרון אף

ראש השנה טז:

א"ר חסדא טעמיה דר' יוסי מהכא (מלכים א ח, נט) לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו וא"ר חסדא מלך וציבור מלך נכנס תחלה לדין שנאמר לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל

מועד קטן ט:

ודאין מערבין שמחה בשמחה מנלן דכתיב (מלכים א ח, סה) ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים [לפני ה' אלהינו] שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום ואם איתא דמערבין שמחה בשמחה איבעי ליה למינטר עד החג ומיעבד שבעה להכא ולהכא

יבמות קה:

ור' שמעון בר רבי הווי יתבי פתח חד מינייהו ואמר המתפלל צריך שיתן עיניו למטה שנאמר (מלכים א ט, ג) והיו עיני ולבי שם כל הימים וחד אמר עיניו למעלה שנאמר (איכה ג, מא) נשא לבבנו אל כפים

שבת נו:

מאי טעמא מורד במלכות הוה דאמר ליה (שמואל ב יא, יא) ואדוני יואב ועבדי אדוני על פני השדה חונים אמר רב כי מעיינת ביה בדוד לא משכחת ביה בר מדאוריה דכתיב (מלכים א טו, ה) רק בדבר אוריה החתי

שבת נד:

מאי כבולות שמכבלין אליה שלהן למטה כדי שלא יעלו עליהן הזכרים מאי משמע דהאי כבול לישנא דלא עביד פירי הוא דכתיב (מלכים א ט, יג) מה הערים [האלה] אשר נתת לי אחי ויקרא (להן) ארץ כבול עד היום הזה מאי ארץ כבול א"ר הונא שהיו בה בני אדם שמכובלין בכסף ובזהב אמר ליה רבא אי הכי היינו דכתיב (מלכים א ט, יב) כי לא ישרו בעיניו מפני שמכובלין בכסף ובזהב לא ישרו בעיניו

שבת נד:

מאי כבולות שמכבלין אליה שלהן למטה כדי שלא יעלו עליהן הזכרים מאי משמע דהאי כבול לישנא דלא עביד פירי הוא דכתיב (מלכים א ט, יג) מה הערים [האלה] אשר נתת לי אחי ויקרא (להן) ארץ כבול עד היום הזה מאי ארץ כבול א"ר הונא שהיו בה בני אדם שמכובלין בכסף ובזהב אמר ליה רבא אי הכי היינו דכתיב (מלכים א ט, יב) כי לא ישרו בעיניו מפני שמכובלין בכסף ובזהב לא ישרו בעיניו

יבמות עט:

סלקא דעתך דכתיב (מלכים א ט, כב) ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד ודלמא דוגזר בעלמא אלא מהכא (דברי הימים ב ב, טז) ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל [וגו'] וימצאו מאה וחמשים אלף [וגו'] ויעש מהם שבעים אלף (נושא) סבל ושמונים אלף חוצב בהר

יומא לט:

אמר רב זוטרא בר טוביה למה נקרא שמו יער דכתיב (מלכים א י, יז) בית יער הלבנון לומר לך מה יער מלבלב אף בית המקדש מלבלב

פסחים נג:

רבן שמעון בן גמליאל אומר סימן להרים מילין סימן לעמקים דקלים סימן לנחלים קנים סימן לשפלה שקמה ואף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר (מלכים א י, כז) ויתן המלך את הכסף בירושלים כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה

יבמות עו:

אמר רב פפא אנון משלמה ליקו ונתיב שלמה לא נסיב מידי דכתיב ביה (מלכים א יא, ב) מן הגוים אשר אמר ה' אל בני ישראל לא תבואו בהם והם לא יבואו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה אלא קשיא ויתחתן מתוך אהבה יתירה שאהבה מעלה עליו הכתוב כאילו נתחתן בה

שבת נו:

אלא מה אני מקיים (מלכים א יא, ד) ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו ללכת אחרי אלהים אחרים ולא הלך

שבת נו:

כל האומר שלמה חטא אינו אלא טועה שנאמר (מלכים א יא, ד) ולא היה לבבו שלם עם ה' אלהיו כלבב דוד אביו כלבב דוד אביו הוא דלא הוה מיחטא נמי לא חטא

תלמוד בבלי על ספר מלכים א

שבת נו:ב

והכתיב (מלכים א יא, ו) ויעש שלמה הרע בעיני ה' אלא מפני שהיה לו למחות בנשיו ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא

שבת נו:ב

והכתיב (מלכים א יא, ז) אז יבנה שלמה במה לכמוש שקוץ מואב שבקש לבנות ולא בנה

יבמות נ:א

הרי הוא אומר והוספתי על ימך חמש עשרה שנה אמר להם משלו הוסיפו לו תדע שהרי נביא עומד ומתנבא (מלכים א יג, ב) הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו ועדיין לא נולד מנשה ורבנן מי כתיב מחזקיה לבית דוד כתיב אי מחזקיה נולד אי מאינש אחרינא

ברכות י:ב

כל האוכל ושותה ואח"כ מתפלל עליו הכתוב אומר (מלכים א יד, ט) ואותי השלכת אחרי גויך אל תקרי גויך אלא גאיך אמר הקב"ה לאחר שנתגאה זה קבל עליו מלכות שמים

מועד קטן כח:ב

נענה ר' יוסי הגלילי ואמר (מלכים א יד, יג) וספדו לו כל ישראל וקברו אותו והלא דברים ק"ו ומה אביה בן ירבעם שלא עשה אלא דבר אחד טוב דכתיב ביה (מלכים א יד, יג) יען נמצא בו דבר טוב כן בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה

מועד קטן כח:ב

נענה ר' יוסי הגלילי ואמר (מלכים א יד, יג) וספדו לו כל ישראל וקברו אותו והלא דברים ק"ו ומה אביה בן ירבעם שלא עשה אלא דבר אחד טוב דכתיב ביה (מלכים א יד, יג) יען נמצא בו דבר טוב כן בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה

תענית כ:א

אמר רב יהודה לברכה דלא מוקמי מינן לא רישי נהרי ולא גזיריפטי (מלכים א יד, טו) והכה ה' את ישראל כאשר ינוד הקנה במים

סוטה י:א

ת"ר חמשה נבראו מעין דוגמא של מעלה וכולן לקו בהן שמשון בכחו שאול בצוארו אבשלום בשערו צדקיה בעיניו אסא ברגליו שמשון בכחו דכתיב (שופטים טז, יט) ויסר כחו מעליו שאול בצוארו דכתיב (שמואל א לא, ד) ויקח שאול את החרב ויפל עליה אבשלום בשערו כדבעינן למימר קמן צדקיה בעיניו דכתיב (מלכים ב כה, ז) ואת עיני צדקיהו עור אסא ברגליו דכתיב (מלכים א טו, כג) רק לעת זקנתו חלה את רגליו

תענית ג:א

תנא בטל וברוחות לא חייבו חכמים להזכיר ואם בא להזכיר מזכיר מ"ט א"ר חנינא לפי שאין נעצרין וטל מנלן דלא מיעצר דכתיב (מלכים א יז, יג) ויאמר אליהו התשבי מתושבי גלעד אל אחאב חי ה' אלהי ישראל אשר עמדתני לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי

תענית ג:א

וכתיב (מלכים א יח, א) לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה ואילו טל לא קאמר ליה מאי טעמא משום דלא מיעצר

מגילה יא:א

שלשה מלכו בכיפה ואלו הן אחאב ואחשורוש ונבוכדנצר אחאב דכתיב (מלכים א יח, י) חי ה' אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדוני שם לבקשך וגו' ואי לא דהוה מליך עלייהו היכי מצי משבע להו נבוכדנצר דכתיב (ירמיהו כז, ח) והיה הגוי והממלכה אשר לא יתן את צוארו בעול מלך בבל אחשורוש הא דאמר

נדרים סב:א

שרי ליה לאיניש לאודועי נפשיה באתרא דלא ידעי ליה דכתיב (מלכים א יח, יב) ועבדך ירא את ה' מנעוריו אלא קשיא דר' טרפון דעשיר גדול היה והוה ליה לפייסיה בדמים רבא רמי כתיב ועבדך ירא את ה' מנעוריו וכתיב (משלי כז, ב) יהללך זר ולא פיך הא באתרא ידיעי ליה הא באתרא דלא ידעי ליה

ברכות ו:ב

לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה שהרי אליהו לא נענה אלא בתפלת המנחה שנאמר (מלכים א יח, לו) ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר וגו'

תלמוד בבלי על ספר מלכים א

שבת נה:א

מאימתי תמה זכות אבות אמר רב מימות הושע בן בארי שנא' (הושע ב, יב) אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי ושמואל אמר מימי חזאל שנאמר (מלכים ב יג, כב) וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז וכתוב ויחן ה' אותם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה ר' יהושע בן לוי אמר מימי אליהו שנאמר (מלכים א יח, לו) ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר ה' אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי [את] כל הדברים האלה וגו' ורבי יוחנן אמר מימי חזקיהו שנאמר (ישעיהו ט, ו) למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אותה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת ה' צבאות תעשה זאת

ברכות לא:ב

ואמר רבי אלעזר אליהו הטיח דברים כלפי מעלה שנאמר (מלכים א יח, לז) ואתה הסבות את לבם אחורנית א"ר שמואל בר רבי יצחק מנין שחזר הקב"ה והודה לו לאליהו

תענית יז:א

כתיב ביה תפלה וכתוב ביה צעקה אלא גבי אליהו תפלה כתיב צעקה לא כתיב (מלכים א יח, לז) ענני ה' ענני לשון צעקה היא

ברכות לא:ב

ואמר רבי אלעזר אליהו הטיח דברים כלפי מעלה שנאמר (מלכים א יח, לז) ואתה הסבות את לבם אחורנית

חגיגה טז:א

וריש לקיש אמר (ישעיהו מח, ב) השם צבאות שמו אדון הוא בצבא שלו ורבי חייא בר אבא א"ר יוחנן (מלכים א יט, יא) לא ברוח ה' ואחר הרוח רעש לא ברעש ה' ואחר הרעש אש לא באש ה' ואחר האש קול דממה דקה והנה ה' עובר

יומא פז:א

משלי יח, ה) שאת פני רשע לא טוב לא טוב להם לרשעים שנושאים להם פנים בעולם הזה לא טוב לו לאחאב שנשאו לו פנים בעוה"ז שנאמר (מלכים א כא, כט) יען כי נכנע (אחאב מלפני) לא אביא הרעה בימיו

מועד קטן כח:ב

והלא דברים ק"ו ומה אחאב מלך ישראל שלא עשה אלא דבר אחד טוב דכתיב (מלכים א כב, לה) והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה